

NESU NA ZÁDECH PÁR MILIONŮ KIL

Příšerné bylo, že jsem vážně pozoroval tu rodinnou podobu. Atlas měl stejný panovačný výraz jako Zoe, stejný chladný povýšený pohled, jaký měla někdy Zoe, když se naštvála, jenže u něj to vypadalo tisíckrát hůř. Měl všechno to, co jsem od začátku na Zoe nesnášel, ale nic z toho dobrého, čeho jsem si pak u ní začal vážit.

„Pusť Artemidu,“ žádala Zoe.

Atlas přistoupil k bohyni v řetězech. „Snad bys chtěla převzít nebe od ní? Jen si posluž.“

Zoe otevřela pus, aby něco řekla, ale Artemis se ozvala: „Ne! Nezkoušej to, Zoe! Zakazuji ti to.“

Atlas se domýšlivě ušklíbl. Klekl si vedle Artemidy a pokusil se jí sáhnout na tvář, ale bohyně po něm chňapla a málem mu ukousla prsty.

„Hohó!“ zachechtal se Atlas. „Vidíš, dceruško? Paní Artemidě se ten nový úkol líbí. Myslím, že nechám všechny z Olympu nést střídavě své břemeno, jakmile vládce Kronos zase povstane a tohle bude střed našeho paláce. To ty slabochy naučí trochu pokoře.“

Podíval jsem se na Annabeth. Zoufale se pokoušela mi něco naznačit. Ukazovala hlavou na Luka. Ale já na ni dokázal jenom zírat. Předtím jsem si toho nevšiml, ale něco se na ní změnilo. Ve světlých vlasech teď měla šedé prameny.

„Od držení oblohy,“ zamumlala Thalia, jako by mi četla myšlenky. „Ta váha ji mohla zabít.“

„Já to nechápu,“ ozval jsem se. „Proč Artemis tu oblohu prostě nepustí?“

Atlas se rozesmál. „Jak málo toho znáš, mladíčku. Tohle je místo, kde se obloha a země poprvé setkaly, kde Uranos a Gaia přivedli na svět své mocné děti Titány. Obloha pořád touží sevřít zemi. Někdo ji musí držet v mezích, jinak by se přímo tady zhroutila a okamžitě rozdrtila horu a všechno v dosahu sta hodin chůze. Jakmile převezmeš břemeno, není úniku.“ Atlas se uchechtl. „Pokud ho od tebe nepřebere někdo jiný.“

Popošel k nám a prohlížel si Thalii a mě. „Takže tohle jsou nejlepší hrdinové doby, co? No nic moc.“

„Bojujte s námi,“ vyzval jsem ho. „A uvidíme.“

„To tě bohové nic nenaučili? Nesmrtelný nebojuje s pouhým smrtelníkem přímo. Je to pod naši důstojnost. Dovolím radši Lukovi, aby tě zničil.“

„Takže vy jste taky zbabělec,“ zaútočil jsem.

Atlasovi zahořely nenávistně oči. S potížemi se ode mě odpoutal a soustředil se na Thalii.

„A co se tebe týká, dcero Diova, vypadá to, že se v tobě Luke spletl.“